

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudců Mgr. Věry Jachurové a Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobkyně: **Farma Lico s.r.o.**, IČO: 28093712
se sídlem Humpolec Hadina 388
zastoupená JUDr. Janem Malým, advokátem
se sídlem Praha 8, Sokolovská 5/49

proti

žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
se sídlem Praha 1, Těšnov 65/17

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 4. 2024 č.j. MZE-34791/2024-14132

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu (dále jen „Fond“) č.j. SZIF/2023/0481277 ze dne 6. 6. 2023 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“). Prvoinstančním rozhodnutím byla žalobkyni poskytnuta

dotace v rámci opatření navazující ekologické zemědělství pro rok 2022 v celkové výši 536 000,49 Kč.

2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí shrnul závěry učiněné Fondem v prvoinstančním rozhodnutí a odvolací námitky žalobkyně. Konstatoval, že u žalobkyně proběhla od 28. 6. 2022 do 7. 11. 2022 kontrola na místě č. 1376/500/24/2022 a protokol o této kontrole byl vyhotoven 8. 12. 2022 (dále též „protokol o kontrole“). Součástí protokolu o kontrole jsou podklady z měření jednotlivých ploch a pořízená fotodokumentace.
3. S odkazem na kontrolu provedenou Ústředním kontrolním a zkušebním ústavem zemědělským (dále jen „ÚKZÚZ“) a zachycenou v protokole o kontrole ÚKZÚZ č. 22004399 (dále jen „protokol o kontrole ÚKZÚZ“) žalovaný uvedl, že na dílech půdních bloků (dále jen „DPB“) č. 3201/13, 3201/20, 3201/23, 3201/28, 3201/34 a 4303/22 nebyl proveden prosvětlovací řez. Jedná se o starou výsadbu jabloní (1977, 1978), převážná část stromů je bez výnosu. Podmínka dle § 13 odst. 2 písm. f) nařízení vlády č. 331/2019 Sb., o podmínkách provádění navazujícího opatření ekologické zemědělství (dále jen „nařízení vlády č. 331/2019 Sb.“) tedy nebyla splněna. Fond proto postupoval správně podle čl. 2 odst. 1 (bod 23) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 640/2014 (dále jen „nařízení Komise č. 640/2014“), jestliže nezohlednil uvedené výměry do zjištěné plochy.
4. Žalovaný dále konstatoval, že kontrola na místě zjistila nerovnoměrné rozložení výsadby v nízkých pěstitelských tvarech do 120 cm na produkční ploše osázené jádrovinami. Z fotodokumentace pořízené při kontrole je zjevné, že žalobkyně měla na DPB 3301/13, 4401/16, 4408 a 3903/9 výsadbu jabloní s kmenem vyšším než 120 cm, některé byly dokonce i vyšší než 160 cm. Výskyt stromů s kmenem vyšším než 120 cm v počtu jednotlivých kusů je porušením podmínky ve smyslu § 13 odst. 2 písm. b) nařízení vlády č. 331/2019 Sb., a Fond tedy postupoval v souladu s § 23 odst. 15 písm. a) a odst. 16 nařízení vlády č. 331/2019 Sb., jestliže žádost o dotaci pro tuto plochu zamítl a zároveň tuto výměru nezohlednil do zjištěné plochy.
5. Na základě kontroly na místě bylo též zjištěno, že žalobkyně neprováděla vyhodnocení sledovaných meteorologických prvků. Žalobkyně zadala popis charakteristiky počasí každého dne, ale nebyla zaznamenána přijatá opatření v sadech za celé kontrolní období. Podmínka dle § 13 odst. 2 písm. k) nařízení vlády č. 331/2019 Sb., tedy nebyla splněna. Fond postupoval správně, jestliže podle § 21 odst. 9 nařízení vlády č. 331/2019 Sb., snížil dotaci na kulturu ovocný sad – intenzivní sady o 25 %. Žalovaný k tomu dodal, že dotace byla zamítnuta již z důvodu zjištění rozdílu mezi plochou zjištěnou a plochou deklarovanou v rámci žádosti u opatření ovocný sad – intenzivní sady, a proto nemá posouzení této podmínky vliv na výrok rozhodnutí.
6. Kontrola na místě dále zjistila, že na části DPB 3301/13 byl příkmenný pás posečen, přičemž hmota nebyla z DPB odklizena. Nebyla proto splněna podmínka dle § 13 odst. 2 písm. e) nařízení vlády č. 331/2019 Sb., a Fond postupoval správně, jestliže podle § 21 odst. 9 nařízení vlády č. 331/2019 Sb., dotaci na kulturu ovocný sad – intenzivní sady snížil o 25 %.

7. Žalovaný ověřil údaje v evidenci půdy dle užívatelských vztahů a zjistil, že na DPB 670-1120 5111/2 o výměře 8,57 ha se nachází plocha o výměře 0,03 ha, na kterou nemá žalobkyně právní důvod užívání, a na tuto výměru 0,03 ha tak nelze poskytnout dotaci. K odvolací námitce žalobkyně uvedl, že dotčená část DPB se nachází v katastru městyse Větrný Jeníkov na parcele č. 610/1 a nikoli na parcele č. 614/3, ke které žalobkyně předložila smlouvu o pachtu.
8. K námitce žalobkyně, že se nemohla vyjádřit k podkladům rozhodnutí, žalovaný poukázal na § 11 odst. 3 zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon č. 256/2000 Sb.“), podle něhož se na řízení o poskytnutí dotace a rozhodování v něm nepoužijí ustanovení správního řádu o povinnosti umožnit účastníkům řízení před vydáním rozhodnutí ve věci vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. K tomu poznamenal, že podkladem pro prvoinstanční rozhodnutí byly toliko podklady, s nimiž byla žalobkyně již seznámena (v řízení podle kontrolního řádu).
9. K námitce žalobkyně, že se nemohla vyjádřit ke kontrolním zjištěním, žalovaný konstatoval, že žalobkyně podala námítky proti protokolu o kontrole a o těchto námitkách bylo rozhodnuto. Žalobkyně tedy využila svého práva podat námítky.
10. Žalovaný uzavřel, že každý žadatel při podání žádosti podepisuje prohlášení, že se seznámil s podmínkami poskytnutí dotace, o kterou žádá a zavazuje se tyto podmínky dodržovat. Podmínky stanovené v nařízení vlády č. 331/2019 Sb., platí pro všechny žadatele stejně a toto nařízení vlády neumožňuje nesplnění podmínky prominout.
11. Žalobkyně v žalobě formulovala pět žalobních okruhů. Před rekapitulací žalobní argumentace je soud nucen konstatovat, že žaloba je místy značně nesrozumitelná a jen obtížně lze dedukovat podstatu některých sdělení. Není přitom úlohou soudu podrobovat text žaloby lingvistickému rozboru za účelem identifikace a nalezení nosných myšlenek a úvah, jimiž byla žalobkyně vedena při koncipování jednotlivých žalobních bodů.
12. V prvním žalobním bodě žalobkyně namítla absenci negativního výroku o části žádosti, ohledně které správní orgány neuznaly nárok žalobkyně na poskytnutí dotace. Uvedla, že žalovaný pouze připojil odůvodnění, toto však nemá odraz ve výrokové části napadeného rozhodnutí. Soud příliš nerozumí větě, kde žalobkyně uvedla: „*Žalobkyně tak nemůže čerpat toliko z odůvodnění rozhodnutí, ani proti tomu dobru žít, neboť postrádá výrok.*“ Stejně tak je obsahově hůře srozumitelná následující věta, která zní: „*Žalovaný pak takové pochybení nenapravit, o této části odvolacích námítek mlčí, přestože se ztotožní s důvody rozhodnutí svého správního orgánu, avšak tyto mohou vést k přezkoumání té části výroku, která chybí.*“ Podle žalobkyně skutečnost, kdy o žádosti není rozhodnuto vcelku, zakládá nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť žalobkyně nemá jak a vůči čemu brojit, protože jen proti důvodům rozhodnutí samostatně jít nelze. Může jít též o důsledek spočívající v upření soudního přezkumu rozhodnutí správního orgánu.
13. Ve druhém žalobním bodě namítla neúplnost, neurčitost a nesrozumitelnost důvodů napadeného rozhodnutí a neúplně a nesprávně zjištěný skutkový stav. Uvedla, že ze skutkových zjištění nelze vyvodit závěr, že žádá o dotace neoprávněně. Žalovaný jí bez náležitého odůvodnění vytýká, že nesplnila podmínky stanovené v § 13 odst. 2 písm. b), e)

a k) nařízení vlády č. 331/2019 Sb. Žalobkyně nemohla porušit podmínku stanovenou pod písm. k), neboť v protokolech o sledování meteostanice údaje poznamenala. Tyto protokoly jsou součástí protokolu o kontrole, avšak žalovaný žalobkyni vytýká, že tomu tak není. Blížší zjištění správní orgány nesdělily, a není tak zřetelné, v čem spočívá nedodržení způsobu provedení této evidence.

14. Hůře srozumitelná je i následující pasáž žaloby, v níž žalobkyně uvedla: *„Aniž by první správní orgán poskytl ve svém rozhodnutí jakékoliv závěry či sdělil jakékoliv své úvahy, pro které snížil nárokovou dotaci žalobkyně (zamítl), jeho závěry zcela nekriticky a a bez jakékoliv z půdy v důkazech či dokazování, nadto bez jakékoliv opory v protokole o kontrole odvolací námitky žalobkyně zamítl. Přičinil tak věcně nesprávný a právu odporující závěr svému rozhodnutí, neboť se zabýval toliko týmiž skutečnostmi, které vybral první správní orgán pro důvody svého postupu, které ostatně ani nepromítl do odpovídajícího výroku rozhodnutí.“* Žalobkyně dále uvedla, že žalovaný se nezabýval skutečností, která je nade vší pochybnost patrná, totiž že v limitech nároku na poskytnutí dotace jsou podmínky splněny. Žalobkyni pak jsou vytýkány chyby či nedostatky, které jsou nad limitním rámcem poskytnutí dotace, přičemž *„i kdyby byly správné, jak může správné nejsou, jakým způsobem by nemohly a nemají vliv na splnění limitů pro poskytnutí nárokové dotace.“* Žalovaný dle žalobkyně převzal neurčitá a souborná tvrzení Fondu, kdy tato nemají oporu v důkazech.
15. Dle přesvědčení žalobkyně je důkazně nepodložený závěr žalovaného, že nemá produkční plochy osázené jádrovinami rovnoměrně rozloženými ve výsadbě a tvořené ušlechtilými odrůdami ovocných stromů v nízkých pěstitelských tvarech a starších 3 let. Žalovaný přehlédl, že Fond se nezabýval skutečností, že na plochách sadů se nacházejí životaschopní jedinci stromů ušlechtilých odrůd, pěstovaní v pravidelném sponu, s dostatečnou hustotou výsadby pro plnění limitů poskytnutí dotace, jinými slovy v počtu vyšším než je stanoveno (navíc bez vytýkaných jedinců, ačkoli ani ti nebyli spočtení). Při respektování pravidel běžné logiky musel žalovaný dospět ohledně výšky stromů k tomu, že nestejně vysoké stromy i menšího vzrůstu vznikly přírodním přirozeným procesem, a jsou-li zasazeny s výškou max. 120 cm, došlo během uplynulých let u některých stromů k úhynu spodních větví a koruna se založila o něco výše, což je přirozený přírodní proces. Fotografie přiložené k protokolu o kontrole závěr Fondu o absenci ušlechtilých odrůd ovocných stromů spolehlivě vyvrací. Rovněž protokol o kontrole ÚKZÚZ shledává identické plochy zcela bez závad, avšak žalovaný tuto skutečnost v důvodech napadeného rozhodnutí zcela pominul.
16. Pokud jde o ekologické a přírodě příznivé pěstování ovocných stromů, nelze žalobkyni vytýkat, že v minulosti přikročila a nadále musí pokračovat k tomu, aby se chovala přiléhavě, zejména a nejen vzhledem ke stáří stromů. Produkční schopnost ekologicky pěstovaných stromů není srovnatelná s intenzivními sady, kde jsou pěstováni jedinci výlučně na produkci. Podle žalobkyně není pravdou, že nebyl proveden žádný řez a že stromy jsou zanedbané, neboť byl proveden mírný řez s ohledem na stáří stromu zcela podle dispozic a pravidel, která pro pěstování přináší odborné ústavy, nikoli správní úřady.
17. Za nesprávný a nepřiměřený označila žalobkyně též postih za tvrzené porušení výměr k celkové výměře sadu odečtením celé plochy sadu.
18. Přestože žalobkyně v rámci odvolání doložila řádný právní důvod užívání zemědělského plochy označené DPB 670-1120 511/2, žalovaný bez jakékoli úvahy přisvědčil závěrům

Fondu, že jde o plochu bez právního důvodu užívání o výměře 0,03 ha, a to především ve světle pachtovní a podpachtovní smlouvy s městysem Větrný Jeníkov, kterou žalobkyně předložila v odvolacím řízení.

19. Žalovaný rovněž přezkoumatelně nevyložil, jakými úvahami se řídil ohledně svého závěru týkajícího se plochy, která nebyla zahrnuta do způsobilé plochy.
20. Žalovaný dále podle žalobkyně přezkoumatelně nevyložil, jak dospěl k závěru o rozdílu 14,01 ha (49,88 %), a tedy rozdílu větším než 20 % a nepřesahujícím 50 % zjištěné plochy. Žalovaný rovněž ničím neodůvodnil, proč přisvědčil postupu Fondu, který podle čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce nařízení Komise č. 640/2014 zjistil rozdíl mezi plochou v rámci navazujícího opatření – přechodné období ovocný sad – intenzivní sady a plochou zjištěnou v rozsahu cca 0,65 ha, a tedy s rozdílem větším než 50 %.
21. Ve třetím žalobním bodě žalobkyně namítla nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, z něhož není zřejmé, jaký skutkový stav vzal správní orgán za prokázaný a na základě jakých podkladů rozhodnutí učinil. Právní posouzení zjištěného skutkového stavu v napadeném rozhodnutí zcela schází. Napadené není řádně odůvodněno, jak předpokládá § 68 odst. 3 správního řádu. Žalovaný rovněž nedostal povinností vyplývajícím z § 3 a § 50 odst. 4 správního řádu. V odůvodnění napadeného rozhodnutí nekriticky odkázal na protokol o kontrole, který je zjevně jediným podkladem rozhodnutí. Ani v tomto protokole ovšem nejsou identifikovány konkrétní podklady a důkazy, z nichž žalovaný vycházel při zjišťování skutkového stavu. V napadeném rozhodnutí není odůvodněno, jakým způsobem administrativní kontrola na místě jednoznačně identifikovala plochy, které ze tří různých důvodů patrně nemají splňovat podmínky čerpání dotace. Z protokolu o kontrole lze pouze seznat, že by měly být k dispozici fotografie či listiny týkající se meteostanice, fotografie lepových desek a jednotlivé fotografie stromů s kmenem vyšším než 120 cm a blíže neidentifikovatelné fotografie trávy, není z něj však patrné, v poměru k jakým důvodům jsou tyto materiály vedeny k důkazu. Popis porušení povinnosti je zcela obecný a nekoresponduje s listinami a fotografiemi. Z obsahu protokolu o kontrole vyplývá, že kontrolní orgán se vesměs omezuje na konstatování, že „kontrolou na místě bylo zjištěno ...“, přičemž následuje vlastní skutkové zjištění kontrolního orgánu. V žádném ze správních aktů není uvedeno, z jakého podkladu správní orgán vychází, přičemž žalovaný tuto vadu neodstranil. Podklady rozhodnutí žalovaného jsou v odůvodnění napadeného rozhodnutí zmíněny jen v obecné rovině (např. souhrnně jako fotodokumentace) bez jasné vazby k dílčím skutkovým zjištěním a závěrům. Skutkový stav, který žalovaný vzal za základ svého rozhodnutí, není výsledkem hodnocení podkladů rozhodnutí, které správní orgán v průběhu řízení shromáždil, nýbrž spíše výstupem volné úvahy vycházející z ničím nepodložených domněnek či předpokladů. Bez specifikace podkladů rozhodnutí nelze považovat napadené rozhodnutí za přezkoumatelné.
22. Ve čtvrtém žalobním bodě žalobkyně namítla porušení § 36 odst. 3 správního řádu. Uvedla, že účastník řízení má právo účastnit se dokazování. Důkazy se provádějí při ústním jednání. Nekona-li se ústní jednání, mají být důkazy provedeny mimo ústní jednání za účasti účastníka řízení (§ 51 odst. 2 správního řádu). V odůvodnění rozhodnutí správní orgán specifikuje podklady rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu). Z uvedených ustanovení vyplývá právo žalobkyně seznámit se s konkrétními důkazy. Tyto podklady nemohou být

ukryty za nic neříkající konstatování, že cosi *bylo zjištěno kontrolou na místě*. Procesní práva žalobkyně byla tedy zásadním způsobem krácena tím, že jí nebyly zpřístupněny primární důkazy, na nichž kontrolní zjištění stojí a žalobkyně neměla možnost se k nim vyjádřit.

23. V pátém žalobním bodě žalobkyně namítla nesprávné, resp. chybějící právní posouzení. Uvedla, že právní posouzení schází zcela, neboť z napadeného rozhodnutí není zřejmé, jaké právní závěry žalovaný vyvodil ze skutečnosti, že žalobkyně má vystaveny lepoové desky, sady jsou posečeny v celé výměře, má poznamenány údaje v protokolech o sledování meteostanice, má produkční plochy osazené jádrovinami rovnoměrně rozloženými ve výsadbě a tvořené ušlechtilými odrůdami ovocných stromů v nízkých pěstitelských tvarech starší 3 let v množství výrazně přesahujícím stanovený normativ. Námitky žalobkyně zůstaly zcela nevypořádané. Dle žalobkyně spočívá nesprávné právní posouzení věci ve zcela absentujícím vyhodnocení právních důsledků nezpochybněné skutečnosti, že v rámci své podnikatelské činnosti obhospodařuje sady, které beze zbytku splňují podmínky pro poskytnutí dotace. Vzhledem k tomu, že v projednávané věci žalovaný ani Fond neučinil řádná skutková zjištění, jsou jeho skutkové závěry nepřezkoumatelné, tudíž žalovaný zatížil nepřezkoumatelností i své právní závěry. Pokud činnost žalobkyně, jejíž fakticita zůstala nezpochybněna, plně odpovídá tomu, jaké podmínky definují právní předpisy, což žalovaný rovněž nevyvrací, je zřejmé, že napadené rozhodnutí nemůže obstát.
24. Žalovaný ve vyjádření k žalobě k námitce nepřezkoumatelnosti konstatoval, že v napadeném rozhodnutí uvedl, z jakých podkladů vycházel, těmito podklady jsou mj. protokol o kontrole a protokol o kontrole ÚKZÚZ. V protokolu o kontrole jsou uvedena zjištění, která byla následně konfrontována s požadavky stanovenými na poskytnutí předmětné dotace. Žalobkyni bylo vysvětleno, proč žalovaný při přezkumu prvostupňového rozhodnutí shledal toto rozhodnutí zákonným a správným. Přezkum plnění jednotlivých dotačních podmínek v návaznosti na provedené kontroly provedl Fond a zabýval se jimi na straně 2-6 prvostupňového rozhodnutí. Žalovaný zhodnotil postup Fondu spočívající ve snížení dotace a provedl též vlastní ověření údajů. V napadeném rozhodnutí vysvětlil, k čemu směřují jednotlivé skutečnosti vyplývající jak z protokolu o kontrole, tak z vlastní činnosti žalovaného. Poznamenal, že i skutečnost, že žalobkyně je schopna formulovat námitky proti závěrům rozhodnutí, prokazuje, že napadené rozhodnutí zcela jistě touto vadou netrpí.
25. Námitce ohledně nevyčerpání předmětu řízení oponoval žalovaný tím, že v předmětné věci bylo o žádosti žalobkyně v plném rozsahu rozhodnuto. Žalobkyně podala žádost o dotaci v rámci opatření navazující ekologické zemědělství. Tato dotace se dělí na jednotlivé části, a to podle druhu zemědělské kultury, který se na deklarovaném DPB nachází, resp. v případě některých zemědělských kultur se dále člení podle specifikace plodiny. Prvostupňové rozhodnutí ve své výrokové části obsahuje autoritativní výrok ve věci, tedy částku dotace, která byla přiznána, a to v souhrnu za všechny jednotlivé části dotace navazující ekologické zemědělství. Výrok obsahuje součet částek, na něž vznikl žalobkyni nárok, a to v návaznosti na způsobilé DPB. Při posuzování výroku je třeba zohlednit specifickou konstrukci rozhodování o platbách podle unijní legislativy. Dotační titul navazující opatření ekologické zemědělství spadá do dotací vyplývajících ze Společné zemědělské politiky. Rozhodnou právní úpravou pro tyto dotace jsou tudíž právní předpisy Evropské unie. Řízení o poskytnutí dotace pro navazující opatření ekologické zemědělství a některé aspekty

rozhodování ve věci jsou upraveny v přímo použitelných právních předpisech Evropské unie, v zákoně č. 256/2000 Sb., a v nařízení vlády č. 331/2019 Sb. Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 809/2014 ze dne 17. 7. 2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, pokud jde o integrovaný administrativní a kontrolní systém, opatření pro rozvoj venkova a podmíněnost, stanoví v čl. 6 pořadí snížení, zamítnutí, odnětí podpory a sankce u jednotlivých režimů přímých plateb nebo opatření pro rozvoj venkova. Tato úprava dává vodítko pro výpočet celkové částky dotace, která bude žadateli poskytnuta. Skutečnost, že žadatel podá žádost o dotaci a v ní vymezí, čeho se žádost týká, ještě neznamená, že širě předmětu řízení se shoduje s celkovou částkou, kterou by žadatel obdržel, pokud by všechny jím deklarované DPB splňovaly podmínky stanovené právními předpisy. Konstrukce dotací (a to ani těch tzv. nárokových) nespočívá ve skutečnosti, že žadatel má automaticky nárok na konečnou částku dotace, která mu může být přiznána. Nárokové dotace jsou pouze označením pro druh dotací, o které může vlastník či uživatel zemědělské půdy nebo chovatel konkrétního druhu hospodářských zvířat žádat, aniž by vytvářel vlastní projekt. Poskytnutí dotací je však vázáno na splnění dotačních podmínek. Nelze tedy říct, že předmětem řízení je celková částka, která činí součet maximálně možných částek přiznaných za jednotlivé části dotace, kterou si žadatel o dotaci spočítá na základě částek uvedených v nařízení vlády. Předmětem řízení jsou jednotlivé DPB a ve vztahu ke konkrétním dotačním opatřením skutečnost, zda jsou tyto DPB shledány způsobilými pro dotaci, tedy zda jsou na těchto DPB plněny dotační podmínky. Žalovaný uzavřel, že o žádosti bylo rozhodnuto v plném rozsahu, protože žádná část žádosti, tedy žádný DPB či deklarovaná zemědělská kultura v rámci dotačního opatření navazující ekologické zemědělství nezůstala nevyřízena. Skutečnost, že rozhodnutí obsahuje pouze jeden pozitivní výrok o celkové částce poskytnuté dotace, vyplývá z konstrukce výpočtu částky poskytnuté dotace. Absence negativního výroku o dotaci žalobkyni nijak neznemožňuje bránit se proti napadenému rozhodnutí způsobem předpokládaným platnou právní úpravou.

26. K namítané neúplnosti a nesprávnosti důvodů a zjištěného skutkového stavu, z něhož napadené rozhodnutí vychází, žalovaný předeslal, že problematikou splnění či nesplnění jednotlivých dotačních podmínek se v dostatečné míře zabýval Fond. Námitky žalobkyně byly prověřeny z hlediska správnosti závěrů, které Fond na základě podkladů ze spisu učinil.
27. Následně žalovaný zopakoval, že porušení podmínky stanovené v § 13 odst. 2 písm. b) nařízení vlády č. 331/2019 Sb., spočívalo ve zjištěné výsadbě jabloní, která na některých DPB měla kmen vyšší než 120 cm, což dokládá například fotografie označená 058-0327386_22ID_SZFI_(600-1140)3301-13_21.
28. K námitce žalobkyně byl přezkoumán protokol o kontrole ÚKZÚZ a bylo zjištěno, že na předmětných DPB nebyl proveden prosvětlovací řez, výsadba stromů je stará a převážná většina stromů je bez výnosu. K tomu žalovaný podotkl, že obě kontroly byly realizovány v téměř shodném časovém období a se shodnými výsledky, co se týče posouzení výsadby.
29. Žalovaný žalobkyni nevytýká, že by neprováděla řez vůbec, avšak provádění pravidelného řezu je jednou z podmínek, za nichž lze strom považovat za jedince způsobilého pro plnění dotačních podmínek. Žalovaný chápe, že některé stromy s ohledem na svoje stáří vyžadují

řez s ohledem na určitá specifická pravidla; pokud však nebudou současně plněny podmínky pro přiznání dotace, nemůže být takový jedinec zohledněn.

30. Žalobkyně nepopírá, že porosty stromů přesahovaly výšku stanovenou v nařízení vlády č. 331/2019 Sb., jakož i skutečnost, že jí prováděný řez mohl nenaplnňovat podmínky kladené na řez stromů způsobilých pro přiznání dotace. Nařízení vlády č. 331/2019 Sb., operuje s určitým druhem výsadby (nízkými pěstitelskými tvary), které jsou charakteristické pro intenzivní výsadbu. Jelikož dotační podmínky stanoví také minimální hustotu životaschopných jedinců na 1 hektar produkční plochy, není prakticky ani možné plnit tuto podmínku použitím vysokých pěstitelských tvarů, které převládaly v ovocných sadech v minulosti. Podle nařízení vlády č. 331/2019 Sb., je způsob pěstování rostlin v režimu intenzivního sadu jednou z možností, jak postupovat na DPB se zemědělskou kulturou ovocný sad. Jak vyplývá z jednotné žádosti, žalobkyně právě na tyto sady žádala o dotaci. Je proto logické, že právě tyto porosty jsou podmínkami dotační preferované a na tyto se dotace poskytuje.
31. Žalovaný poznamenal, že k podmínkám stanoveným v § 13 odst. 2 písm. e) a k) nařízení vlády č. 331/2019 Sb., žalobkyně neuvádí konkrétní námitky a opakuje pouze předchozí argumentaci, že dle jejího názoru nedošlo k přezkoumatelnému výkladu ohledně nenaplnění uvedených podmínek. Žalovaný se námitkou, v níž žalobkyně uvedla, že při administrativní kontrole nebylo přihlédnuto k provádění prořezů, mulčování a sekání příkmenných pásů i meziřadí, zabýval na straně 6 napadeného rozhodnutí. Konstatoval, že z fotodokumentace pořízené při kontrole jasně vyplývá, že k údržbě meziřadí a příkmenného pásu nedocházelo [viz například fotografie označené 044_0327386_22ID_SZIF (680-1100)3903-09_01; 045_0327386_SZIF_ (600-1140)3301-1308; 056_0327386_22ID_SZIF_ (600-1140)3301-13_19; 059_0327386_22ID_SZIF_ (600-1140)3301-13_22]. Provádění mechanické údržby meziřadí a příkmenného pásu je reakcí na nadměrné používání herbicidů a insekticidů a snahou vyhnout se používání chemického ošetření. Plnění tohoto požadavku je i s ohledem na smysl dotačního opatření navazující ekologické zemědělství žádoucí.
32. Dále žalovaný uvedl, že se zabýval námitkou týkající se vyhodnocování meteorologických prvků, a to na straně 5 napadeného rozhodnutí. Konstatoval, že žalobkyně v námitkách proti protokolu o kontrole přiznala, že neevidovala údaje o přijatých opatřeních, tj. o vyhodnocení zjištěných údajů. Zaznamenávání vyhodnocení zjištěných údajů má přitom svoje pravidla a je nedílnou součástí povinnosti vyplývající z § 13 odst. 2 písm. k) nařízení vlády č. 331/2019 Sb. Cílem této povinnosti je také napomoci zemědělcům zhodnotit situaci v sadu z hlediska dalšího možného postupu. Zvláštní význam má tato povinnost v případě ekologického zemědělství, které z povahy věci může používat pouze mírnější prostředky než zemědělství konvenční, tudíž reakce na klimatické a povětrnostní podmínky musí být rychlejší a cílenější.
33. Ohledně užívání zemědělské plochy – DPB i. č. 670-1120 5111/2 žalovaný přezkoumatelným způsobem vysvětlil, proč na ni není možné poskytnout dotaci. Žalobkyně k předmětné části DPB nepředložila žádný užívací titul, kterým by prokázala užívání předmětného DPB ve smyslu § 3a zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství (dále jen „zákon č. 252/1997 Sb.“), neboť předložená smlouva o pachtu se týkala parcely mimo něj.

34. Žalovaný přezkoumal protokol o kontrole, z něhož vycházel Fond při vydávání prvostupňového rozhodnutí, a zhodnotil, zda je způsobilým důkazním prostředkem. Zabýval se též protokolem o kontrole vyhotoveným jiným kontrolním orgánem a jeho závěry vyložil. Žalovaný proto odmítá námitku, že pouze převzal závěry Fondu, aniž by sám dostál povinnosti přezkoumat zákonnost prvostupňového rozhodnutí a správnosti jeho závěrů v rozsahu námitek žalobkyně.
35. Žalovaný též nesouhlasil s tím, že provedl subjektivní posouzení, které nemá oporu ve spisovém materiálu. V napadeném rozhodnutí výslovně uvedl, z jakých podkladů vycházel, přičemž se jedná o podklady, které se nacházejí ve správním spisu Fondu a s nimiž se žalobkyně seznámila. Zdůraznil, že správní orgán je oprávněn hodnotit důkazy podle své úvahy tak, aby při jejich celkovém zhodnocení vycházel ze skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
36. K námitce týkající se nevyrozumění žalobkyně o právu vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí, nemožnosti účastnit se dokazování a neprovedení důkazního řízení žalovaný poukázal na § 11 odst. 3 zákona č. 256/2000 Sb. Námitky žalobkyně tudíž nemají oporu v právní úpravě. Žalovaný též dostal obecným zásadám činnosti správních orgánů, a to zejména zásadě služby veřejnosti a zásadě materiální pravdy. Právní úprava, která stanoví, že se v řízení podle zákona č. 256/2000 Sb., nepoužijí některá ustanovení správního řádu, nemíří na protiprávní ztěžování právního postavení žadatele o dotace, ale naopak slouží k efektivnějšímu vyřizování žádostí. Zemědělská činnost je proměnlivá, a proto je třeba zadokumentovat stav na místě s ohledem ke konkrétnímu ročnímu období a jím ovlivněných aspektech (stavu vegetace, půdy, povětrnostním podmínkám atd.). Je proto logickým předpokladem, že takovým podkladem bude protokol o kontrole na místě. Fotodokumentace pořízená při kontrole byla žalobkyni předána a z této dokumentace vycházel Fond i žalovaný, který tak dostatečně identifikoval podklady napadeného rozhodnutí. Žalovaný též poukázal na to, že žalobkyně v odvolání nenavrhla žádný jiný relevantní důkaz, kterým by bylo možno prokázat splnění podmínek pro poskytnutí dotace, ani nenamítala skutečnost, s níž by se správní orgány nevypořádaly. Nepodařilo se jí tedy vyvrátit skutkový stav, který správní orgány vzaly za zjištěný podle podkladů nacházejících se ve správním spisu.
37. K námitce nesprávného posouzení věci žalovaný zrekapituloval, že posouzení skutkových zjištění bylo učiněno jak v dostatečném rozsahu, tak předpokládanou formou. Žalobkyně neuvedla konkrétní námitky týkající se nesprávného právního posouzení věci, tedy například, že žalovaný posoudil věc podle nesprávného právního předpisu, či že by vyložil některé ustanovení právního předpisu v rozporu s jeho smyslem.
38. Při ústním jednání před soudem, které se konalo dne 13. 2. 2025, žalobkyně odkázala na žalobní argumentaci. Zdůraznila, že celé řízení je založeno na tom, že na místě samém byla učiněna nějaká zjištění, která však nekorespondují s fotografiemi založenými ve spisovém materiálu. Nebylo jakkoli prokázáno, že předmětné DPB nejsou žalobkyní obhospodařovány, naopak je i z fotografií zřejmé, že tyto DPB jsou osázeny stromy odpovídající odrůdy a staršími 3 let. Žalobkyni nelze vytýkat, že se na DPB nacházejí starší stromy. Provádění mulčování by bylo zcela nesmyslné, pokud by mělo být odklizeny do 31. 7. daného roku. Žalobkyně všechna opatření provedla do 31. 8. 2022, jak jí ukládají

předpisy. Fotografie, na nichž jsou postaveny závěry, k nimž žalovaný dospěl v napadeném rozhodnutí, však byly pořízeny v červnu a srpnu daného roku, a proto z nich žalovaný nemohl učinit relevantní závěr. K tomu žalobkyně dodala, že fotografie se více než z jedné třetiny netýkají předmětných DPB. Fotografie není možné identifikovat a byly pořízeny z jiných míst. Fotodokumentaci měla žalobkyně k dispozici až po nahlédnutí do spisu. Žalovaný při jednání setrval na svém procesním stanovisku a odkázal na své vyjádření k žalobě. Konstatoval, že skutkový stav byl zjištěn dostatečně. Uvedl, že praxe umožňuje vysadit stromy, které se udrží v požadované výšce. Žalobkyně v námitkách netvrdila, že fotografie nekorespondují s kontrolním zjištěním.

39. Při rozhodování soud vycházel zejména z následující právní úpravy:

40. Podle § 13 odst. 2 písm. a) nařízení vlády č. 331/2019 Sb., žadatel požadující dotaci podle odstavce 1 písm. a) uvede v žádosti o dotaci pouze produkční plochu dílu půdního bloku včetně výměry, na které se nachází výsadba 1. pouze některého z druhů ovocných stromů nebo ovocných keřů uvedených v [příloze č. 7](#) k tomuto nařízení a 2. o minimální hustotě životaschopných jedinců na 1 hektar produkční plochy, a to u jaderovin 500 životaschopných jedinců, u peckovin 200 životaschopných jedinců nebo u ovocných keřů 2 000 životaschopných jedinců, a to v období ode dne doručení žádosti o dotaci do 31. prosince příslušného kalendářního roku.
41. Podle § 13 odst. 2 písm. b) nařízení vlády č. 331/2019 Sb., žadatel požadující dotaci podle odstavce 1 písm. a) zajistí, aby na produkční ploše dílu půdního bloku byla rovnoměrně rozložená výsadba tvořená ušlechtilými odrůdami ovocných stromů v nízkých pěstitelských tvarech starších 3 let nebo ušlechtilými odrůdami ovocných keřů; výsadba stromů tvořená pouze podnožemi bez naštěpované ušlechtilé odrůdy nebo tvořená pravokořennými stromy není možná; nízkým pěstitelským tvarem se pro účely tohoto nařízení rozumí takový tvar ovocného stromu, který má maximální výšku kmene u jaderovin 120 cm včetně a u peckovin 170 cm; výška kmene se měří od povrchu země po první rozvětvení v korunce.
42. Podle § 13 odst. 2 písm. e) nařízení vlády č. 331/2019 Sb., žadatel požadující dotaci podle odstavce 1 písm. a) provede nejpozději do 31. srpna příslušného kalendářního roku mechanickou údržbu meziřadí a příkmenného pásu, v případě seče zajistí odklizení biomasy do 31. srpna příslušného kalendářního roku.
43. Podle § 13 odst. 2 písm. f) nařízení vlády č. 331/2019 Sb., žadatel požadující dotaci podle odstavce 1 písm. a) provádí každoročně pravidelný řez za účelem prosvětlení korun ovocných stromů, a to do 15. srpna příslušného kalendářního roku.
44. Podle § 13 odst. 2 písm. k) nařízení vlády č. 331/2019 Sb., žadatel požadující dotaci podle odstavce 1 písm. a) provádí průběžné vyhodnocení údajů ze sledování podle písmene j) a zaznamenává výsledky vyhodnocení údajů sledování způsobem uvedeným v části C [přílohy č. 9](#) a části B [přílohy č. 10](#) k tomuto nařízení; má se za to, že pokud nedojde k takové změně, která by měla vliv na vyhodnocení údajů, odpovídá vyhodnocení poslednímu provedenému záznamu; záznamy údajů z provedeného vyhodnocení získaných údajů podle tohoto písmene uchovává minimálně po dobu 10 let po kalendářním roce, ve kterém byl záznam proveden.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

45. Podle § 23 odst. 15 písm. a) nařízení vlády č. 331/2019 Sb., dotace se v příslušném kalendářním roce na produkční plochu dílu půdního bloku, na kterém bylo nesplnění zjištěno, neposkytne, zjistí-li Fond u žadatele nesplnění podmínky uvedené v [§ 13 odst. 2 písm. a\)](#) nebo [b\)](#).
46. Podle § 21 odst. 9 nařízení vlády č. 331/2019 Sb., dotace na zemědělskou půdu s druhem zemědělské kultury ovocný sad podle [§ 13 odst. 1 písm. a\)](#) vypočtená podle [§ 16](#) se v příslušném kalendářním roce sníží o 25 %, zjistí-li Fond u žadatele nesplnění podmínky uvedené v [§ 13 odst. 2 písm. c\), e\), j\)](#) nebo [k\)](#), přičemž za nesplnění podmínky podle [§ 13 odst. 2 písm. j\)](#) nebo [k\)](#) se považuje také nepředložení záznamů Fondu v průběhu kontroly na místě.
47. Podle § 21 odst. 16 nařízení vlády č. 331/2019 Sb., výměra, na kterou Fond dotaci podle odstavce 14 nebo 15 neposkytne, se do zjištěné výměry podle [čl. 2 odst. 1](#) bodu 23 a [čl. 19](#) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. [640/2014](#) nezahrne.
48. Podle § 8 odst. 2 nařízení vlády č. 331/2019 Sb., při posuzování užívané výměry zemědělské půdy a druhu zemědělské kultury podle evidence využití půdy je rozhodné období ode dne doručení žádosti o dotaci do 31. prosince příslušného kalendářního roku; za nesplnění podmínek tohoto nařízení se nepovažuje, pokud dojde v příslušném kalendářním roce ke změně druhu zemědělské kultury z travního porostu podle [§ 5 odst. 3 písm. c\)](#) na a) trvalý travní porost podle [§ 5 odst. 3 písm. a\)](#), nebo b) standardní ornou půdu podle [§ 5 odst. 3 písm. b\)](#), dojde-li ke změně po 31. srpnu příslušného kalendářního roku.
49. Podle § 16 odst. 9 nařízení vlády č. 331/2019 Sb., dotace podle odstavců 1 a 2 se neposkytne na část dílu půdního bloku evidovanou v evidenci využití půdy, na které byl uplatněn postup podle [§ 3g odst. 4 zákona o zemědělství](#).
50. Podle § 11 odst. 3 zákona o SZIF v rozhodném znění účinném od 1. 2. 2022 do 31. 12. 2022 na řízení o poskytnutí dotace a rozhodování v něm se nevztahují lhůty pro vydání rozhodnutí, ustanovení o povinnosti umožnit účastníkům řízení před vydáním rozhodnutí ve věci vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, ustanovení o vyrozumění účastníků řízení o provádění důkazů mimo ústní jednání, ustanovení o provedení záznamu o provedení důkazu listinou a ustanovení o vydání usnesení při provádění důkazu ohledáním věci na místě podle [správního řádu](#).
51. Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
52. Před samotným posouzením jednotlivých žalobních bodů soud podotýká, že dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 18. 7. 2013, č. j. 1 Afs 54/2013-36) je třeba žalobní body výslovně formulovat v žalobě, neboť je třeba vycházet z toho, že soudní řízení není pokračováním správního řízení, nýbrž zcela samostatným typem přezkumného řízení. Argumentace obsažená v žalobě do značné míry kopíruje odvolací námitky, které žalobkyně uplatnila proti prvoinstančnímu rozhodnutí, a postrádá tak konkrétní polemiku se způsobem, jakým se žalovaný vypořádal s obsahově shodnými námitkami. Řečeno jinak, převážná většina žalobních námitek již byla žalobkyní vznesena

v rámci správního řízení v podobě uplatněných odvolacích námitek, s nimiž se žalovaný v napadeném rozhodnutí srozumitelně a v dostatečném rozsahu vypořádal, přičemž soud nemá, co by jeho závěrům vytkl.

53. Jakkoli žalobkyni v obecné rovině nic nebrání, aby v rámci žalobních bodů zopakovala své argumenty vyjádřené v předchozím průběhu řízení, musí vzít v úvahu, že žalobou napadá právě rozhodnutí, které se s těmito námitkami vypořádává. Žalobní body se musí vztahovat právě k obsahu napadeného rozhodnutí, případně k postupu žalovaného při vydání napadeného rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2013, č. j. 4 As 78/2012-125). Pokud žalobkyně dostatečně nereagovala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž žalovaný námitky vypořádal, značně tím snížila svou šanci na procesní úspěch. Rovněž je zapotřebí připomenout, že pokud žalobkyně neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vůči závěrům správního orgánu, nemusí soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl žalovaný (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013-128). Soud s přihlédnutím k výše uvedeným judikатурním východiskům konstatuje, že se v rámci posouzení všech žalobních bodů ztotožnil s argumentací, kterou uvedl žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Soud proto níže k námitkám, které neshledal důvodnými, jen stručně uvádí argumentaci žalovaného obsaženou v napadeném rozhodnutí (popřípadě na ni odkazuje), s níž se ztotožnil a převzal jako argumentaci vlastní (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2013, č. j. 4 As 78/2012-125).
54. Soud nejprve přistoupil k vypořádání námitek nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí (třetí žalobní bod), neboť přezkum věcných námitek lze provést toliko ve vztahu rozhodnutí, které netrpí vadou nepřezkoumatelnosti. K této námitce soud předně uvádí, že nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je dle judikatury správních soudů dána především tehdy, opřel-li správní orgán rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem, anebo kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny. Za nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost lze považovat zejména ta rozhodnutí, která postrádají základní zákonné náležitosti; z nichž nelze seznat, o jaké věci bylo rozhodováno či jak bylo rozhodnuto; jejichž výrok je v rozporu s odůvodněním; která neobsahují vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné. O nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů se jedná rovněž i v případě, kdy správní orgán opomněl vypořádat některou ze základních námitek.
55. Soud v první řadě konstatuje, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí je již na první pohled zřejmé, že žalovaný formoval své rozhodnutí obvyklým a standardním způsobem, kdy nejprve shrnul skutková zjištění a závěry učiněné Fondem, následně zrekapituloval odvolací námitky žalobkyně a poté přistoupil k jejich jednotlivému vypořádání.
56. Namítá-li žalobkyně, že žalovaný se nevypořádal se jejími námitkami, soud postrádá konkretizaci těch námitek, které měly být žalovaným opomenuty. V rovině odpovídající toliko obecné žalobní argumentaci soud uvádí, že žalovaný se na stranách 4 – 6 napadeného rozhodnutí zabýval jednotlivými námitkami a zaujal k nim své stanovisko. Jak bude rozvedeno dále (v rámci vypořádání druhého žalobního bodu), žalobkyně teprve v žalobě

rozporovala některá skutková zjištění správního orgánu, pročez je logické, že žalovaný se takto namítaným rozporům nemohl věnovat v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

57. Žalobkyně dále v rámci tohoto žalobního bodu namítla, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou podklady, z nichž správní orgány měly vycházet, zmíněny jen obecně bez vazby na dílčí skutková zjištění a závěry. Soud k této části žalobní argumentace předesílá, že jednotlivé dokumenty, na základě kterých byla učiněna kontrolní zjištění, jež tvoří podklad pro prvoinstanční a napadené rozhodnutí, jsou specifikovány v protokolech o kontrole ze dne 8. 12. 2022 a 1. 3. 2023. Žalobkyně si je ostatně této skutečnosti zřejmě vědoma, neboť v bodu 29 žaloby tyto dokumenty vyjmenovává, byť zároveň poněkud nekonzistentně v bodě 27 žaloby tvrdí, že v protokole o kontrole nejsou identifikovány konkrétní podklady a důkazy. Žalovaný pak k totožné námitce v napadeném rozhodnutí konstatoval, že součástí protokolu o kontrole ze dne 8. 12. 2022 jsou podklady z měření jednotlivých ploch a pořízená fotodokumentace, přičemž skutečnosti zjištěné při kontrole jednotlivých DPB byly zaznamenány do mapových podkladů a jsou založeny ve složce z kontroly. Být správní orgány ve svých rozhodnutích explicitně „nespárovaly“ jednotlivé fotografie či skupiny fotografií nebo další shromážděné podklady s učiněnými skutkovými závěry, nelze pochybovat o tom, že právě tyto listiny jsou stěžejním podkladem (důkazem) pro tato skutková zjištění. Nutno dodat, že fotografie jsou odlišeny číselným označením DPB, kterého se týkají. Žalobkyně sice na jedné straně tvrdí, že fotografie vyvracejí, resp. nepodporují závěry správních orgánů, na straně druhé však nekonzistentně a nelogicky namítá, že fotografie (jejich obsah) není možné identifikovat. Námitku, že fotodokumentace se významnou měrou netýká předmětných DPB, žalobkyně uplatnila poprvé až při ústním jednání před soudem, a tudíž opožděně, po marném uplynutí lhůty pro rozšíření žalobních bodů (§ 71 odst. 2 ve spojení s § 72 odst. 1 s.r.s.). Soud nicméně považuje za vhodné k tomu *obiter dictum* uvést, že i pokud by bylo pravdou, že součástí správního spisu jsou rovněž fotografie zachycující stav jiných než žádostí dotčených DPB, pak tato okolnost sama o sobě neznamená, že ostatní fotografie nejsou pro věc relevantní, neboli že se netýkají předmětných DPB. Žalobkyně se zřejmě snaží jen o účelové zpochybnění důkazního materiálu, neboť soudu není zřejmé, z jakého důvodu tuto námitku neuplatnila včas a proč dané tvrzení ponechala veskrze jen v obecné rovině a bez jakýchkoli důkazů. Soud by totiž jen stěží mohl posuzovat, zda na určité fotografii je zachycen dotčený DPB, pokud by žalobkyně své tvrzení konkrétně nepodložila. Základem napadeného rozhodnutí tudíž nejsou nepodložené domněnky či předpoklady, z nichž by žalovaný konstruoval své (nepřezkoumatelné) úvahy, nýbrž zcela konkrétní podklady, které vylučují žalobkyní naznačenou svévoli žalovaného správního orgánu při odůvodňování napadeného rozhodnutí. Ani v tomto ohledu tedy nelze shledat vadu napadeného rozhodnutí spočívající v jeho nepřezkoumatelnosti.

58. Jelikož soud nepřisvědčil námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, přistoupil k věcnému vyřazení dalších žalobních bodů.

59. V prvním žalobním bodě žalobkyně namítla chybějící část (negativního) výroku o žádosti v napadeném rozhodnutí. Soud souhlasí se žalovaným, že tato námitka pravděpodobně vyplývá z nepochopení konstrukce dotací a systému rozhodování o těchto podporách. Předmětem namítaného řízení není celková částka odpovídající součtu maximálně možných částek přiznaných za jednotlivé části dotace, nýbrž jednotlivé DPB a to, zda tyto DPB jsou

ve vztahu ke konkrétním dotačním opatřením shledány způsobilými pro dotaci. Žalobkyně byla povinna ke každému DPB prokázat splnění dotačních podmínek, a proto bylo v rámci dotačního řízení posuzováno, zda a případně v jakém rozsahu byly stanovené podmínky žalobkyni naplněny. Z prvoinstančního rozhodnutí, které tvoří s napadeným rozhodnutím jeden celek, je zřejmá částka, která byla žalobkyni přiznána. Z odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí (na straně 6) pak lze bez potíží seznat, z jakých částek se výsledná přiznaná částka dotace skládá. Pozitivní výrok, resp. absence negativního výroku, nikterak žalobkyni nebrání v tom, aby se domáhala přezkumu napadeného rozhodnutí a dlužno dodat, že uvedené jí nebránilo ani v podání opravného prostředku proti prvoinstančnímu rozhodnutí, které bylo k odvolání žalobkyně řádně a v intencích námitek vztahujících se k (ne)splnění dotačních podmínek přezkoumáno nadřízeným správním orgánem (tj. žalovaným).

60. Ve druhém žalobním bodě žalobkyně namítla neúplnost, neurčitost a nesrozumitelnost důvodů napadeného rozhodnutí, jakož i neúplně a nesprávně zjištěný skutkový stav. Soud podotýká, že námítka soustředěná pod tímto žalobním bodem jsou dílem opakováním již uplatněných a žalovaným vypořádaných odvolacích námitek (viz výše), dílem je nutno poznamenat, že žalobní argumentace v tomto námitkovém okruhu ustrnula převážně na obecných proklamacích, které se mnohdy omezují na pouhé odmítnutí závěrů, k nimž žalovaný dospěl, aniž by žalobkyně představila konkrétní věcnou či právní oponenturu k odůvodnění napadeného rozhodnutí. Soud na tomto místě připomíná, že jeho úlohou není za žalobkyni domýšlet její argumentaci a dohledávat v napadeném rozhodnutí či v řízení, které jeho vydání předcházelo, nedostatky, jež by mohly založit důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí pro nezákonnost. Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobkyni dostane. Čím je žalobní bod (byť vyhovující) obecnější, tím obecněji k němu může soud přistoupit a posuzovat jej (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010 č.j. 4 As 3/2008-78).
61. Žalobkyně namítla, že žalovaný náležitě neodůvodnil nesplnění podmínek uvedených v § 13 odst. 2 písm. b), e), f) a k) nařízení vlády č. 331/2019 Sb. Konstatovala, že žalovaný jen otrocky převzal závěry Fondu a nezabýval se (údajnou) skutečností, že podmínky pro poskytnutí dotace jsou splněny a vytýkané nedostatky jsou nad požadovaným limitním rámcem.
62. K podmínce stanovené v § 13 odst. 2 písm. b) nařízení vlády č. 331/2019 Sb., žalovaný konstatoval, že výskyt stromů s kmenem vyšším než 120 cm v počtu jednotlivých kusů je porušením podmínky, přičemž poukázal na kontrolní zjištění o nerovnoměrném rozložení výsadby v nízkých pěstitelských tvarech do 120 cm. Ač je argumentace žalovaného stručná, soud ji považuje za dostatečně výstižnou, neboť je z ní patrno, že pro splnění této podmínky je podstatné dodržení rovnoměrného rozložení výsadby, která současně splňuje daná kritéria velikosti jednotlivých kusů porostu. Řečeno jinak, pro naplnění této podmínky není podstatné, zda žalobkyně vysázela určité (nadlimitní) množství stromů, které svou výškou a umístěním vyhovují dané podmínce, nýbrž to, zda se na předmětných DPB vyskytují jedinci, jež například svou výškou neodpovídají požadavkům aplikované právní úpravy. V tomto ohledu je pak zcela bezpředmětná argumentace, v níž žalobkyně poukazuje na přirozené přírodní procesy, které mají být příčinou toho, že některé stromy v důsledku úhynu spodních větví založily svou korunu o něco výše. Žalobkyně si sama zvolila, že bude žádat o dotaci na intenzivní sady ve smyslu § 13 odst. 1 písm. a) nařízení vlády č. 331/2019

Sb., a bylo jen na ní, aby požadavkům vymezeným v tomto nařízení vlády dostala, případně aby svou žádost přizpůsobila reálnému stavu DPB. Soud též souhlasí se žalovaným, že nařízení vlády č. 331/2019 Sb., vyžaduje ve svém ustanovení § 13 odst. 2 písm. a) bod 2 minimální hustotu životaschopných jedinců na 1 hektar produkční plochy, a je tak nemožné splnit danou podmínku použitím vysokých pěstitelských tvarů. K tomu, že by na ploše dotčených DPB byla splněna podmínka rovnoměrného rozložení výsadby, žalobkyně neoznačila žádný relevantní důkaz. Poukaz žalobkyně na nižší počet zjištěných nevyhovujících jedinců tak zůstává pro věc jen nepřipadným tvrzením. Žalovaný rovněž žalobkyni nevytýkal, že stromy jsou starší 3 let, pouze poznamenal, že v protokolu o kontrole ÚKZÚZ bylo konstatováno, že se jedná o starou výsadbu jabloní. Kontrolní zjištění kladla důraz nikoli na stáří stromů, nýbrž na to, že se jedná o stromy neudržované. Dílčí námitka vztahující se k § 13 odst. 2 písm. b) nařízení vlády č. 331/2019 Sb., není důvodná.

63. K podmínce, která vyplývá z § 13 odst. 2 písm. e) nařízení vlády č. 331/2019 Sb., žalobkyně bez bližšího zdůvodnění uvedla jen to, že žalovaný nereflektoval, že skutečnosti týkající se mulčování mezířadí a sekání příkmenných pásů se nezakládají na pravdivých zjištěních, nýbrž toliko na obecných floskulích. Žalovaný k této podmínce v napadeném rozhodnutí konstatoval, že kontrolou na místě bylo zjištěno, že příkmenný pás byl posečen, přičemž hmota nebyla z DPB odklizená. Soudu není zřejmé, jaké skutečnosti má žalobkyně na mysli, jestliže ani nespecifikovala, jakým způsobem měla předmětnou podmínku, tj. odklizení biomasy do 31. srpna příslušného kalendářního roku, splnit. Není rovněž pravdou, že kontrola na místě probíhala pouze před datem 31. 8. 2022. Z fotodokumentace tvořící součást správního spisu je zřejmé, že fotografie byly na místě pořizovány i v průběhu září 2022. Žalovaný pak netvrdil, že žalobkyně byla povinna odklidit posečený porost do 31. 7. 2022. Ačkoli bylo v protokolu o kontrole ze dne 8. 12. 2022 uvedeno, že porost nebyl zmulčován v termínu do 31. 7., žalovaný správně (na straně 5 a 6 napadeného rozhodnutí) vázal splnění předmětné povinnosti k datu 31. 8. 2022. Ostatně i v rozhodnutí o námitkách kontrolní orgán zdůraznil, že odklizení biomasy je třeba zajistit do 31. 8. příslušného kalendářního roku. Argumentace ohledně významu mulčování tak postrádá smysl. Marginalita skutkových zjištění, kterou žalobkyně spatřuje v odpočtu plochy v rozsahu 0,08 ha a 0,01 ha u jednotlivých DPB), nemění nic na tom, že žalobkyně porušila podmínku dle § 13 odst. 2 písm. e) nařízení vlády č. 331/2019 Sb. Nutno dodat, že žalobkyně ničím nezpochybnila ani zjištění ohledně rozsahu plochy, na níž bylo při prováděné kontrole detekováno neplnění uvedené podmínky. Nevysvětlila též, co míní svým tvrzením, že jde o zjištění za hranicí velmi subjektivního posuzování. Soud k tomu připomíná, že správní orgány vycházely z údajů, které byly při kontrole zachyceny a zaznamenány do mapových podkladů, a dále z fotodokumentace. Pokud se žalobkyně domnívá, že skutková zjištění jsou nepřesná či zcela nesprávná, měla konfrontovat konkrétní podklady rozhodnutí s důkazy, které si případně sama opatřila. Jak bude rozvedeno dále, žalobkyně se s těmito podklady seznámila, a mohla je tedy konkrétně rozporovat.

64. K podmínce dle § 13 odst. 2 písm. f) nařízení vlády č. 331/2019 Sb., žalobkyně namítla, že prováděla mírný řez, a to vzhledem ke stáří stromů a podle pravidel, která jsou nastavena odbornými ústavy. Soud souhlasí se žalovaným, že podstata porušení této podmínky leží ve skutečnosti, že žalobkyně neprováděla pravidelný řez stromů, což žalobkyně ani nezpochybnuje, resp. netvrdí, že stromy tímto způsobem pravidelně udržovala.

Neprovedení pravidelného prosvětlovacího řezu konstatoval i Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský v protokolu ze dne 22. 11. 2022, na který žalobkyně odkazuje. Soud v této souvislosti uvádí, že příliš nerozumí argumentaci žalobkyně, která z tohoto protokolu dovozuje, že má vyznívat v její prospěch. Žalovaný se přitom k totožné námitce vyjádřil v napadeném rozhodnutí (na straně 5), přičemž žalobkyně této části odůvodnění napadeného rozhodnutí ničím konkrétním neoponovala.

65. K porušení podmínky dle § 13 odst. 2 písm. k) nařízení vlády č. 331/2019 Sb., žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobkyně sice zadala popis charakteristiky počasí každého dne, ale již nezaznamenala přijatá opatření v sadech za celé kontrolní období. I v žalobě žalobkyně pouze konstatuje, že si údaje o sledování meteostanice poznamenávala, avšak již netvrdí a rovněž ničím neprokazuje, že by tyto údaje vyhodnocovala v průběhu celého kontrolního období, jak jí předmětné ustanovení ukládá. Soud k tomu dodává, že smyslem aplikované právní úpravy jistě není to, aby žadatel jen mechanicky zaznamenával teplotní a další údaje o počasí, aniž by je současně vyhodnotil z hledisek nutných pro zajištění adekvátních pěstitelských podmínek.
66. Pokud jde o námitku, že žalovaný bez skrupulí a jakékoliv úvahy přisvědčil závěrům Fondu ohledně užívání plochy v rozsahu 0,03 ha bez právního důvodu (DPB 670-1120 5111/2), je soud nucen konstatovat, že žalobkyně zjevně přehlíží zcela konkrétní vypořádání této námítky, které na straně 7 napadeného rozhodnutí učinil žalovaný. Ten uvedl, že dotčená část DPB se nachází v katastru městyse Větrný Jeníkov na parcele č. 610/1 a nikoli na parcele č. 614/3, ke které žalobkyně přiložila smlouvu o pachtu. Z náhledu do veřejného registru půdy, který soud na návrh žalovaného provedl k důkazu, je přitom patrné, že do výše označeného DPB částečně zasahuje též pozemek parc. č. 610/1. Soud netuší jakou (další) konkrétní přezkoumatelnou úvahu žalovaného v této části odůvodnění napadeného rozhodnutí žalobkyně postrádá. Naopak je zjevné, že je to žalobní námitka, která v kontextu vypořádání totožné odvolací námítky postrádá smysl.
67. Žalobkyně dále namítla nepřiměřený a nesprávný postih odečtením celé plochy sadu u konkrétních DPB. Současně tvrdila, že žalovaný přezkoumatelně nevyložil, z jakého důvodu nebyla plocha jednotlivých DPB zahrnuta do způsobilé plochy a proč byla způsobilá plocha z této plochy vyřazena. Soud předně uvádí, že důvody, které se promítly do závěrů správních orgánů o rozsahu neobhospodařované plochy či nezahrnutí zjištěné plochy do plochy způsobilé, vyplývají z podkladů rozhodnutí, konkrétně z protokolů o kontrole ze dne 8. 12. 2022 a 1. 3. 2023. Z těchto podkladů je zřejmé, jaké okolnosti vedly ke skutkovým závěrům, které Fond specifikoval na stranách 2 - 5 prvoinstančního rozhodnutí. Tyto důvody spočívají v neplnění jednotlivých podmínek pro poskytnutí dotace. Soud podotýká, že žalobkyně tuto námitku neuplatnila v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí, a proto se k ní žalovaný nemohl jakkoli vyjádřit. Ačkoli Fond v prvoinstančním rozhodnutí blíže nerozvinul své závěry o rozsahu neobhospodařované plochy a o nezahrnutí zjištěné plochy do plochy způsobilé v rámci jednotlivých DPB, je nutno vycházet z toho, že tyto závěry jsou reálně podloženy. Nelze proto přisvědčit námitce, že napadené rozhodnutí či prvoinstanční rozhodnutí jsou v této části nepřezkoumatelné. Nutno též poznamenat, že žalobkyně mohla již v námitkách proti kontrolním zjištěním rozporovat například rozsah plochy, na které bylo kontrolním orgánem detekováno porušení podmínek dotace, což neučinila. Rovněž žalobní argumentace je v tomto ohledu zcela plytká, a proto soud uzavírá,

že Fondem učiněné závěry ve vztahu k jednotlivým DPB jsou správné. Pokud jde o obecně namítaný nepřiměřený a nesprávný postih, je nutno konstatovat, že správní orgány, zejména Fond v prvoinstančním rozhodnutí, uvedly právní úpravu, podle které postupovaly. Žalobkyně nerozvedla, z jakých konkrétních skutkových či právních důvodů má být postih spočívající v odečtu celé či částečné výměry (podle rozsahu porušení podmínek) nesprávný či nepřiměřený. I v tomto směru je třeba připomenout, že žalobkyně nejen vlastní formulací žalobních bodů, ale i mírou jejich konkrétnosti vymezuje rozsah soudního přezkumu. Není-li žalobní argumentace dostatečně určitá, správní soud nemůže a ani nesmí dotvářet žalobní tvrzení, neboť by tímto postupem vybočil z mezí, ve kterých má dle § 75 odst. 2 s.ř.s. žalobou napadené rozhodnutí přezkoumat.

68. Rovněž námitka týkající se závěru Fondu, který poměřením rozdílu mezi deklarovanou plochou a plochou zjištěnou v rámci administrativní kontroly dospěl k dílčímu zamítnutí žádosti, postrádá potřebnou konkretizaci tak, aby se jí mohl soud blíže zabývat. Pakliže žalobkyně v této části žalobní argumentace jen tvrdí, že žalovaný uvedené závěry přezkoumatelně nevyložil, soud poněkud nechápe, čemu vlastně žalobkyně nerozumí na velmi prosté matematické operaci spočívající v určení procentuálního zastoupení plochy zasažené nedodržením podmínek dotace ve zbývající ploše, která byla v rámci specifikovaných programů NEZ-IS a NPO-IS žalobkyní uvedena v žádosti o dotaci. Je zřejmé, že plocha v rozsahu 14,01 ha představuje součet ploch, na kterých bylo zjištěno porušení podmínek, přičemž poměr této plochy ke zbývající ploše v rámci NEZ-IS v rozsahu 28,06 ha (jak vyplývá z výroku prvoinstančního rozhodnutí, činila celková plocha uvedená v žádosti 42,10 ha) činí 49,88 %. V případě plochy pro NPO-IS je situace mnohem jednodušší, neboť rozsah plochy, na které bylo zjištěno porušení podmínek, je shodný s rozsahem plochy deklarované žalobkyní v její žádosti. Zjištěný rozdíl obou ploch je tedy (minimálně) vyšší než 50 %. Fond přitom správně aplikoval čl. 19 odst. 1, druhý pododstavec, resp. odst. 2 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 640/2014, podle kterého se při rozdílu větším než 20 % nesmí žádná podpora poskytnout a při rozdílu přesahujícím 50 % je nutno uložit sankci odpovídající rozdílu mezi deklarovanou a zjištěnou plochou. Ani této části žalobní argumentace soud nepřisvědčil.
69. Ve čtvrtém žalobním bodě žalobkyně namítla porušení § 36 odst. 3 správního řádu. Žalobkyně opět přehlíží, že shodnou odvolací námitku žalovaný vypořádal v napadeném rozhodnutí (na straně 7). Právní úprava platná a účinná v době podání žádosti a zakotvená konkrétně v ustanovení § 11 odst. 3 zákona o SZIF neukládala správnímu orgánu povinnost vyzvat žadatele k seznámení se s podklady rozhodnutí, resp. aplikaci ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu vyloučila. Žalovaný v této souvislosti v napadeném rozhodnutí správně zdůraznil, že podkladem pro rozhodnutí byly toliko podklady, s nimiž se žalobkyně seznámila a k nimž se též v rámci podaných námitek proti kontrolnímu zjištění vyjádřila. Není tedy pravdou, že by žalobkyně byla zkrácena na svých procesních právech. Žalovaný ve vyjádření k žalobě též přílehavě poznamenal, že žalobkyni byla doručena fotodokumentace pořízená při kontrole, jak vyplývá z protokolu o kontrole ze dne 8. 12. 2022. Soud k tomu dodává, že z obsahu odvolání, které žalobkyně podala proti prvoinstančnímu rozhodnutí, plyne, že žalobkyně se musela seznámit s obsahem fotografií, neboť o tom, co tyto fotografie mají dokumentovat, polemizuje, jestliže tvrdí, že: „...Fond v tomto nesprávně, či vůbec, vyhodnotil své vlastní pořízené fotografie, přiložené k Protokolu o kontrole, jejichž obsah závěr Fondu o absenci ušlechtilých odrůd ovocných stromů spolehlivě

vyvrací.“ Své tvrzení, že jí nebyly vůbec zpřístupněny primární důkazy, na nichž kontrolní zjištění stojí, tak *de facto* popřela sama žalobkyně. Uvedla-li žalobkyně (teprve u jednání), že fotodokumentace jí nebyla doručena, jak tvrdí žalovaný v návaznosti na protokol o kontrole ze dne 8. 12. 2022, nepovažuje soud toto dílčí tvrzení vzhledem k výše konstatovanému obsahu odvolání za podstatné. I pokud by žalobkyně doložila (což ovšem neučinila), že fotodokumentace jí byla zpřístupněna později, nemohlo by to nic změnit na tom, že svá práva prokazatelně mohla hájit v rámci předmětného řízení, v němž se k této fotodokumentaci vyjadřovala.

70. V pátém žalobním bodě žalobkyně namítla nesprávné, resp. chybějící právní posouzení věci. Konstrukce této žalobní námítky je vystavěna na tom, že správní orgány neučinily řádná skutková zjištění a jejich skutkové závěry jsou nepřezkoumatelné. Jelikož soud nepřisvědčil výše uvedeným námitkám týkajícím se přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí a nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci, je tato „zbytková“ námitka již svou podstatou nedůvodná. Soud považuje za vhodné pouze doplnit, že správní orgány se právním posouzením věci pečlivě zabývaly a své závěry opřely o relevantní právní úpravu, vůči jejíž aplikaci žalobkyně nevznesla žádnou konkrétní námitku.
71. Soud zamítl veškeré návrhy žalobkyně na doplnění dokazování, neboť listiny označené v žalobě, jakož i evidence jednotlivých DPB jsou součástí správního spisu, kterým se dokazování v řízení před správním soudem neprovádí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
72. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
73. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a procesně úspěšnému žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. února 2025

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.